

De la voluntat política i la fermesa, a la unitat d'acció

written by Drassanes per la República | 6 d'octubre de 2018
Aquest 11 de setembre ha estat un senyal molt clar que ha posat en evidència una nova voluntat de mobilització. Pensem que el poble català està mobilitzat, a més, d'una manera efectiva, permanent i vigilant, com ho han demostrat també les noves mobilitzacions reeixides que s'han succeït aquest mes de setembre. Ha estat una mostra clara de voluntat i fermesa.

Però des del conjunt dels partits i organitzacions independentistes, s'ha escampat aquests darrers mesos una boira de desorientació que no és casual. Perquè la confusió és l'arma principal del nostre enemic. Tenim, doncs, una voluntat i una mobilització renovades però s'ha fet evident també un germen intern de divisió que porta el perill d'una dispersió negativa en les propostes d'acció cap a la Independència i la República.

Per a superar aquesta mancança caldrà desbrossar el camí dels obstacles que a hores d'ara ens poden impedir d'avançar.

Els empresonaments com a trampa

En primer lloc, cal assenyalar la trampa que representa, tal com ha estat expressat públicament, la utilització que ha fet l'Estat espanyol dels presos i preses, retinguts com a veritables ostatges. El fet és que són utilitzats com un xantatge als partits independentistes que tenen els seus líders segrestats, i els que resten en llibertat són amenaçats. D'aquesta manera sembla que alguns sectors hagin caigut en el parany, i que hagin decidit assajar formes de col·laboració amb el poder de l'Estat espanyol treballant per a "rebaixar la tensió" com a moneda de canvi per a aconseguir "gestos benvolents" de dubtosa execució a favor de les persones empresonades i/o encausades. Alguns posicionaments

confusos han portat a pensar que una part influent de la direcció d'ERC i del PDeCAT havien cedit a aquesta trampa elemental; una trampa que l'accés del PSOE al poder de l'Estat espanyol pot fer encara més enganyosa. Això ha provocat que l'interès d'aquests sectors se centrés en l'obtenció de nous espais del poder polític i de gestió del pressupost públic que poden aportar les eleccions a venir (les municipals, però sense excloure unes eleccions autonòmiques avançades). A parer nostre, un avançament electoral seria un error greu en les condicions actuals.

Contràriament a aquestes propostes enganyoses, en volem creure que no hi caurà cap sector de l'independentisme, és molt important que des del conjunt del moviment es tingui clar que la lluita per la llibertat de les persones preses, exiliades i encausades s'emprenqui d'una manera ferma i col·lectiva i serveixi així per denunciar l'actuació del règim monàrquic espanyol i contribueixi, d'aquesta manera, a l'avanç del conjunt del moviment independentista i republicà.

Una coordinació política global i ben arrelada

Si volem aconseguir unes iniciatives de lluita unitàries i ben articulades cal un nou marc de coordinació que englobi totes les forces independentistes malgrat l'oposició d'algunes cúpules. Aquest nou àmbit organitzatiu no s'ha de confondre amb cap iniciativa creada des de dalt per una sola força política. Cal reconèixer, per exemple, que la Crida Nacional que es vol construir és una iniciativa que pot ajudar parcialment a la unitat perquè contribuirà a coordinar un sector important de l'independentisme; però, si ho considerem en termes partidaris i no d'avanç organitzatiu cap a la consolidació de la República, és evident que no resoldrà ni de lluny el problema de la unitat global del moviment.

La unitat de debò, perquè tingui un caràcter global, ha de partir de l'arrelament en la pràctica política que ja existeix arreu del territori entre el poble, és a dir, fora de

l'esperit curt de mires i sovint sectari de les elits dels partits que avui semblen desorientades i desorientadores. En una certa manera podria servir de model l'Assemblea de Catalunya dels anys 70 del segle passat que va agrupar el conjunt de les forces polítiques i de les iniciatives socials incloent-les totes al seu si. Només una direcció política popular unitària del moviment, amb voluntat globalitzadora i ben arrelada al territori, pot treballar positivament per a superar el perill de desorientació i dispersió que avui podria amenaçar el moviment independentista.

Refer la unitat des de la base

Com a mesura per a superar aquesta situació caldria que alguna instància de caràcter neutral i amb prou autoritat damunt el conjunt del moviment convoqués a la creació d'àmbits unitaris republicans arreu del territori. Uns àmbits que podrien partir de la recerca de la unitat màxima possible i que podrien emprendre un procés de construcció d'una organització de caràcter global que, a més, podria articular fàcilment activitats republicanes constituents.

D'acord amb aquesta proposta, instem doncs el Consell de la República perquè, fent valdre la seva autoritat política i moral, convoqui a la creació d'**assemblees republicanes arreu del territori**. Aquestes assemblees han de ser, a més d'àmbits organitzatius i de lluita unitaris, unes iniciatives susceptibles, com hem apuntat, de portar a terme tasques de caràcter constituent, una activitat que situaria el moviment independentista i republicà davant un nou horitzó i una nova perspectiva. Aquestes assemblees republicanes poden, així, portar a terme de manera unitària iniciatives d'acció, tot treballant alhora per construir una nova unitat global que, sense proposar-se substituir cap de les entitats avui existents, sigui una base ben fonamentada d'unitat en l'acció.

Necessitem una unitat estratègica i perquè sigui efectiva només es pot construir amb la participació de tothom.

L'organització popular des de la base és la clau per a la unitat d'acció que necessitem.